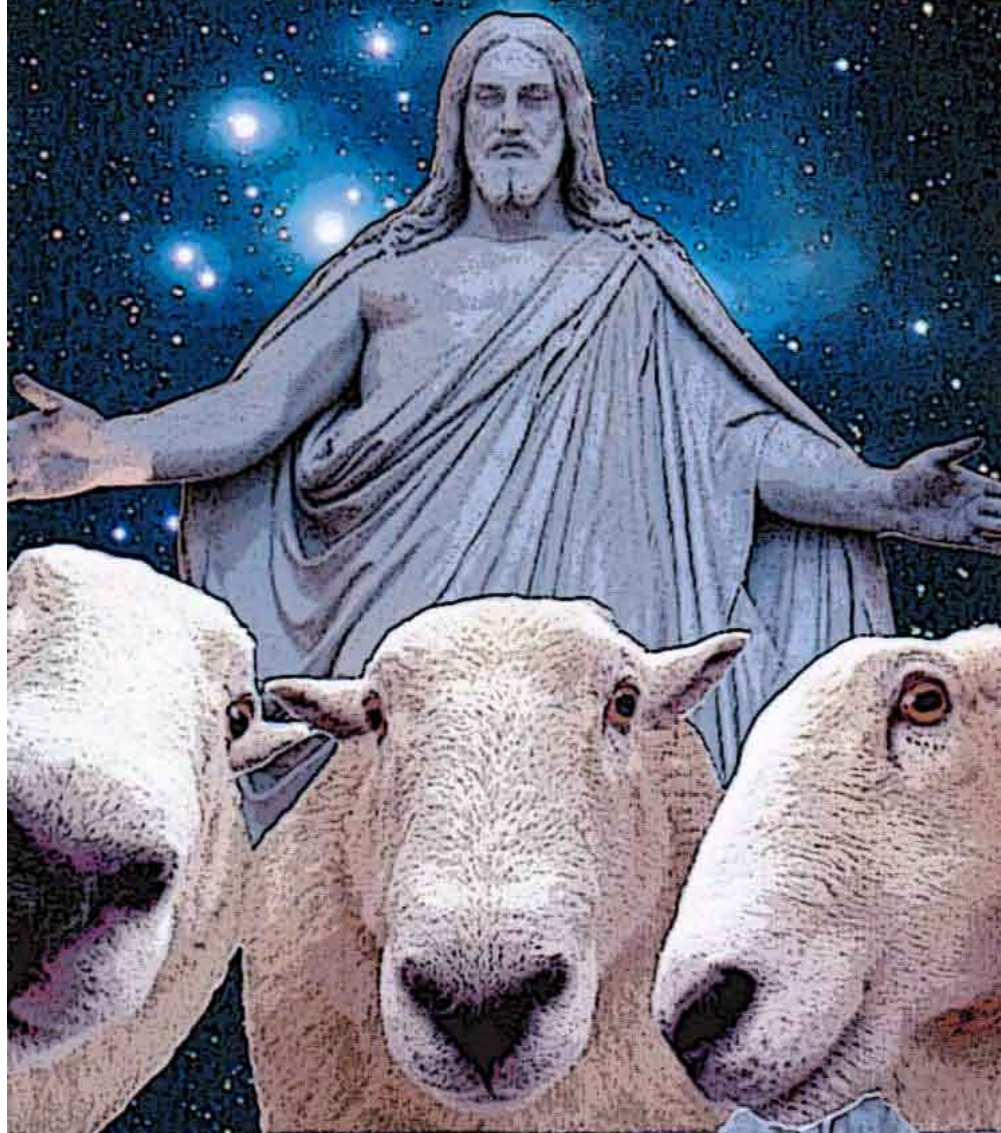

Sanctus

Nr. 1 — Februar 2006

liberal katolsk kirke i Danmark

NYT BLAD FOR HELE LANDET

LKK i Danmark har fået et fælles organ

For at knytte de danske menigheder tættere sammen, har liberal katolsk kirke i Danmark besluttet at udgive et fælles nyhedsbrev. Det er intentionen, at bladet både skal indeholde nyskrevne artikler om kirken, dens filosofi og ritualer og ældre artikler af kirkens fædre. Der vil ligeledes blive bragt korte notitser om aktuelle begivenheder, helligdage og møder samt længere artikler af mere fabulerende art om kirken, spiritualitet og den nye tid. Endelig vil der naturligvis være tjenstelister for vore tre menigheder i Danmark.

MINISOMMERSKOLE I SKÅNE

Hold Kristi himmelfartsferien dybt inde i skoven

Liberal katolsk kirke i Sverige planlægger at holde en lille sommersamling på Klintadal ved Dalby d. 25-28. maj i forbindelse med Stefan Brauers præsteordination.

Stefan mødte kirken i 2000 og har været tilknyttet menigheden i København i 2001 og har siden da i alt væsentligt haft sit virke dér som opstiller og altertjener. Han blev også gift med Eva, som har fyldt kirken med sin orgelmusik. Da menigheden i København blev splittet i 2004, åbnede Eva og Stefan deres hjem i Lund for den del af gruppen, der var blevet hjemløs, således at man kunne fortsætte med gudstjenesterne. Det var her kimen til Helligåndskirken blev lagt.

Programmet for sommerskolen er ikke helt klar endnu, men man tænker at starte torsdag aften 25. maj. Præsteordinationen finder sted lørdag d. 27. maj i Petersgårdens kirke i Lund, og søndag d. 28. maj vil Stefan holde sin første messe på Klintadal. Der kommer endvidere til at være foredrag og gudstjenester, ligesom det vil være en god lejlighed til at træffe nogle af de gode, gamle venner fra Sverige. Prisen kommer til at ligge på 220 kr. pr. person inkl. morgenmad med overnatning i dobbeltværelse, øvrige måltider (vegetariske) vil naturligvis også blive tilbudt. Camping er også en mulighed. Nærmere information vil blive udleveret i kirken, når den foreligger.

Yderligere oplysning fås hos Kenneth Christensen, 4634 1721

NY TEKST AFPRØVES

Et alternativ til fadervor

Hvis man reflekterer nøjere over ordene i fadervor-bønnen, bliver det tydeligt, at de hører en anden tid og tankegang til, og at det gudsbillede, som bønnen giver udtryk for ligger meget langt fra det, som vi i vor kirke agter og ærer. Der skal nok være mange, der ikke har bidt mærke i det, fordi bønnen er blevet så fast en bestanddel i den kristne religion – den er vel noget af det eneste, som alle kristne, uanset kirkeligt tilhørsforhold, har til fælles – og alle kan den udenad. Men prøv lige at tænke over disse ord i bønnen: led os ikke i fristelse! Er vor gode gud virkelig sådan en, som prøver at lede os på afveje, måske oven i købet til vor egen destruktion, med mindre vi husker at trygle ham om at lade være? Det samme gælder vendingen: giv os i dag vort daglige brød! Er det således, at det er Guds opgave at fodre os, såfremt vi vel at mærke husker at minde ham om det? Og når vi siger ordene forlad os vor skyld tilpas mange gange, kan vi så regne med, at vi slipper for at stå til ansvar for vore gerninger?

I folkekirkelige kredse hører man ofte vendinger som “Lad os bede den bøn, Herren selv har lært os”. En uhyrlig påstand skulle man mene, hvis man tager disse ting i betragtning. Men af Mattæus- og Lukasevangeliet fremgår det faktisk, at det var Jesus, der lærte disciplene denne bøn. Imidlertid findes denne bøn i varierende form også i skrifter, der er betydeligt ældre – fra før Jesus overhovedet blev født – først og fremmest den jødiske bibelkommentar talmud. Jesus har altså muligvis benyttet denne bøn, men definitivt ikke digtet den. Ærbødigheden over for denne – kan vel roligt sige – *outdatede* bøn kan derfor højst skyldes dens høje alder.

I HelligåndsNyt nr. 2 var der artikel, der omhandlede behovet for en fornyelse af de liturgiske tekster, på betingelse af, at det ikke svækkede den liturgiske bygning – det tempel der opføres i fint stof under vor tjeneste. Hvordan vil denne bygning da påvirkes af at man fjernede fadervor? Ikke særlig meget, eftersom den i forvejen kan udelades, og ikke bidrager med materiale. Det vil jo så sige, at det må være muligt at indsætte en anden bøn i dens sted, som bedre afspejler tidens spirituelle forståelse uden at miste åndelig kraft – måske endda tværtimod!

Derfor har biskop Kai givet sin tilladelse til, at vi i det nye år eksperimenterer med et nyt fadervor.

menterer med en tekst, der kaldes de 144.000's sang, og som stammer fra en bog, der hedder den udødelige, og som er skrevet af J.J. Dewey. Bemærk at denne tekst ikke er en bøn om vi må få opfyldt forskellige behov, men at den snarere har karakter af en affirmation, en bekræftelse.

Vi takker dig, Fader,
at du har åbenbaret for os
dit beskyttende, universelle lys;
at der i dette lys er fuldstændig beskyttelse
mod alle destruktive kræfter,
at din Nærværelses Hellige Ånd
gennemtrænger os i dette lys,
og der hvor vi vil, at lyset skal strømme.

Vi takker dig, Fader,
at du fylder os med
din beskyttende Kærligheds ild,
at der i denne kærlighed er fuldstændig beskyttelse
mod alle destruktive tanker og følelser,
at Kristus-bevidstheden
løftes op i os gennem din kærlighed,
og der hvor vi vil, at kærligheden skal flamme.

Vi takker dig, Fader,
at du er i os og vi er i dig;
at Din Vilje gennem os sendes frem på Kraftens vinger;
at Din Hensigt fuldføres på jorden som i himlen;
at Dit Lys, Din Kærlighed og Din Kraft
manifesteres gennem os
for alle Menneskehedens Sønner og Døtre.

TANKER I TIDEN

Er der en mening med sygdomme? v. Jørgen Skov

Selve salvningsceremonien begynder med, at præsten beder en bøn om, at alle tilstedeværende må blive befriet for "deres sygdomme, mangler eller skrøbeligheder, så vidt det er dem gavnligt". Denne sætning kan virke temmelig provokerende, for er der nogen for hvem, det ikke

umiddelbart ville være gavnligt at blive helbredt?

LKK anerkender reinkarnation og karma som et faktum. At mennesket, som Paulus udtrykker det, skal høste, hvad det sår. Dette princip opfattes som et udtryk for guddommelig retfærdighed, ud over at denne lov, karmaloven, også har en opretholdende og afbalancerende funktion i hele systemet/universet. Med dette udsagn skulle man mene, at den logiske følge ville være, at det enkelte menneske dermed også skulle være ansvarligt for sin egen sygdom. Det er i hvert fald den populære forklaring på karmas lov og en herlig nem måde at forsøge at få orden på et tilsyneladende kaotisk univers, hvor ulykker og sygdom synes at ramme i flæng. Er du syg eller ramt af ulykke, er det formentlig din egen skyld! Men er forklaringen så snublende enkel? Og hvad med de syge eller ulykkesramte som pludselig må føle sig både syge og skyldige? En situation der kan sidestilles med at blive dømt uden at kende hverken anklageskrift eller dommens præmisser.

Ifølge den esoteriske filosofi er mennesket nået til et stadium i sin udvikling, hvor det kan tænke og resonere. Den menneskelige intelligens kræver formål og mening, fordi mennesket meget sjældent selv er meningsløs og uden formål. Kan man ikke umiddelbart finde meningen eller forståelsen for både sine egne og andres handlinger, analyserer man sig selv og andre for at finde ud af, hvor det eventuelt irrationelle element kommer fra, og dermed får man en form for mening. Spørgsmålet er hvor langt mennesket er kommet i udviklingen af sin intelligens, og hvad det mål af intelligens kan bruges til. Kunne man forestille sig, at en lov som karmaloven, der pr. definition må være grotesk kompliceret, er for avanceret en sag til, at en i universel henseende middelmådig, menneskelig intelligens kan fatte og forstå den? Og hvad med alle de fejlkonklusioner, der måtte opstå inden kompetencen til at fatte, hvad det drejede sig om, meldte sig. Måske vil man om 200 år sidestille den karmaopfattelse, der råder i dag med de kristne inkvisionsforestillinger, der herskede i middelalderen, og som ingen i dag vel ville benægte var helt hen i vejret og som oven i købet efterlod ufattelige tragedier. Alt sammen manifesteret gennem en kombination af gemen dumhed og uhyggelig overtro.

Det er tidligere nævnt, at går man i dybden med den esoteriske filosofi, begynder man at få en indsigt i, at det makrovæsen, vi som celler tilhører, er en ufuldkommen størrelse. Dette væsen er på vej mod fuld-

byrdelsen af sin egen proces og sit eget projekt, som er noget, vi ingen forudsætninger har for at sætte os ind i. Imidlertid siges det også, at selv væsener i denne vægtklasse er underlagt en form for karma, som langt fra er behagelig og som, vel i mangel af bedre, kaldes “det kosmiske onde”. Denne ubehagelige karma må nødvendigvis for at afvikles også gennemlevs af cellelivet, som udgøres af de forskellige evolutionslinier, der lever på planeten. Det siges, at en af menneskelivets specialiserede evner er evnen til at lide, og at det derfor er denne gruppe, der assimilerer de erfaringer, der opnås gennem denne proces. Derfor kan man med en vis ret sige, at makrovæsenet, planeten, er dybt afhængig af denne gruppe specialiserede celler, der ved deres lidelser bidrager aktivt både til jordens vækst og til afvikling af dens ubehagelige karma. Denne karma er et menneskeligt kollektivt anliggende og altså derfor ikke relateret til enkeltpersoner. Set ud fra dette perspektiv er de virkelige helte i menneskehedens historie måske de individer, der har båret og lidt under alverdens forfærdelige sygdomme, der nødvendigvis måtte bæres af nogle, og som samtidig måtte formå at få noget konstruktivt og livsbekræftende ud af det, altså forvandle negativ karma til positiv indsigt og erfaring, der betyder noget for udviklingen af makrolivet.

En anden lettere forkvaklet ting, der inficerer de “okkulte” miljøer, og som også relaterer sig til forståelsen af helbredelsestjenesten, er begrebet “meningen”. “At jeg mødte netop dig i dag, var meningen” – “Jeg kom for sent til mit tog, det var nok meningen” – “Jeg har fået kræft, mon det er meningen”. Hele dette idékompleks relaterer sig til begrebet “varsler” eller “synkronicitet”. Hvis vi igen skal konsultere Johannes Sløk, ser han denne tilbøjelighed ud fra en historisk og udviklingsmæssig synsvinkel. I bunden af udviklingsskalaen finder vi det primitive menneske, for hvem f.eks. redskaber og våben har deres egen form for liv og derfor skal behandles med behørig respekt, da de ud fra den forståelsesramme har deres eget liv og luner. På et højere trin finder vi en videreudvikling af dette tema i den hellenistiske kultur, hvor begivenheder “for helleneren rummer noget dunkelt, noget irrationelt, mægtige kræfter, det ikke er givet mennesket at udgrunde, og som går deres egne veje og ufravigeligt fører mod de mål, de af uransagelige grunde har sat sig” – kort sagt det skæbnebestemte. Et andet sted skriver han “Helleneren griber næsten altid ud over det faktiske for at se det som et udtryk for noget mere omfattende, forskyder det reelle som træder frem til det bagvedliggende, der hersker over og giver sig til kende i

de ydre fænomener.” Man kan spørge sig selv om dette ønske om at se noget meningsfuldt i det meningsløse er historisk og udviklingsmæssigt betinget, en rest fra menneskehedens barndom, eller om den vågnende intelligens er ved at opdage at disse primitive forsøg på at forstå verden, havde et reelt grundlag. En ting kan man i hvert fald konstatere, nemlig at det fysiske plan er et farligt sted at opholde sig, og at der forekommer hændelser i form af pandemier, sygdomme og ulykker man enten kan blive invalideret eller dø af, men om det er meningen eller ens egen skyld, må indtil videre stå i et stærkt tvivlsomt skær, indtil der er uigen- drivelige beviser.

Artiklen er et uddrag af hæftet Helbredelsestjeneste, der kan fås i kapel- lerne.

ET PERSPEKTIV PÅ PÅSKEN

Den esoteriske betydning v. Jan Kvistborg

At give det fulde overblik over påskens esoteriske betydning og dens symbolske pragt er ikke min forhåbning. Dertil er dette store kosmiske drama og mysterium for omfattende og komplekst, og kan ikke indfan- ges i et enkelt perspektiv. Derfor, hvor der i denne artikel tages udgangs- punkt i én fortolknings mulighed af et symbol, er det samtidig med vis- heden om, at andre forfatteres syn og overordnede betragtninger af det samme symbol kan være anderledes. Dette har også grund i, at symbo- lerne er universale, og rummer en lang række fortolkningsmuligheder.

I den liberale katolske kirke er troskab mod den traditionelle fortolkning af Jesus korsfæstelse, død, begravelse og opstandelse ikke fremhersken- de. Man kan roligt sige, at vi arbejder på tværs af de skel og barrierer, som afgrænser den klassiske kristne identitet og dens omfang. I lyset af denne artikel må man betragte forfatteren, og for den sags skyld også LKK, som involveret i den kristne verden, men som har bevæget os væk fra princippet om at være beskyttere og passive bærere af en religion, til aktive skabere og omformere af den form og det indhold, som kristen- dommen antager og indeholder. En forandring som skal ses i forhold til den kristne tradition, hvor der i denne artikel vil blive lagt vægt på en frigørelse fra traditionelle værdier, normer, traditioner og overleverede orienteringsmønstre, og hvor jeg vil forsøge at åbne et rum for nye ud-

foldelses og fortolkningsmuligheder af påskens mysterium.

*Bag den ydre form vi kalder påske,
er en indre åndelig realitet.
Det er denne indre åndelige realitet,
som opretholder påsken og ikke mennesket.*

En personlig vinkel

Målet er at fremlægge en personlig vinkel, som tilbyder det perspektiv på påsken, som har givet mening for mig. Det har bragt mig på en rejse bag formen og ind i den åndelige realitet, som jeg hævder ligger bag påskens symboler og ritualer.

Denne artikel er derfor en præsentation af de tanker og ideer, som har bragt mig en mulighed for at nå ind til nogle dybder, og har givet mig en brugbar forståelse af dette tidspunkt i årskredsløbet. Formålet med at give denne personlige vinkel er ud fra det perspektiv, at kunne være, om end blot tilnærmelsesvist, retningsgivende for andre mod en levendegørelse af påskens dybe mystik.

Den røde tråd

Den røde tråd som udfolder sig, og som jeg følger i denne artikel, tager sit udgangspunkt i den stille uge. Nærmere bestemt fra skærtorsdag, langfredag, påskelørdag til opstandelsessøndagen. Her vil jeg komme med bud på en åbning ind til det indre liv, og også præsentere nogle af de ceremonier, som LKK har mulighed for at forrette i påsken. Ceremonier som nogle af læserne af dette blad måske ikke har oplevet, eller kommer til at opleve i deres respektive kapeller, men som jeg føler, er vigtige at præsenterer, da de er rammedannende for mine fortolkninger.

Påskens energi og proces

I forhold til at forstå indslusningen af kosmiske kræfter i løbet af kirkeåret, vil jeg lagdele 3 områder, som kan være fortolkningsmodeller af årskredsløbet. I artiklen er der særligt fokuseret på punkt tre.

1. Mindet om Jesus Kristus historiske inkarnationsforløb, den esoteriske del.
2. Den symbolske fremstilling af det enkelte menneskes indvielsesvandring, udtrykt via kristne symboler, den esoteriske del.
3. Den kosmiske Kristus, 2. logos årligt gentagne fødsel, korsfæ-

stelse, død, opstandelse og himmelfart via vor planets kredsløb, og dens forbindelse og påvirkning på vores individuelle udvikling.

At komme i kontakt med dette årskredsløb, som er livets tale, er også at lære at stå i en direkte konfrontation med naturen og dens energier. Det er mit udgangspunkt, at vi er en integreret del af dette naturens kredsløb. Vi kan ikke komme uden om denne moder natur, hun minder os om det stof, vi er lavet af. Vi er selv natur. Så når kosmiske kræfter kommer over jorden på forskellige tidspunkter i årskredsløbet, så bliver vi i vor celleverden også påvirket og stimuleret til yderligere vækst.

Igennem påskens ceremonier bør det ligeledes ihukkommes, at vi arbejder med en forbindelse i os til dette logos væsen. Vi arbejder således bevidst i en fælles modtagelse, på at kanalisere disse kræfters indstråling fra de årligt tilbagevendende begivenheder.

En proces som udfolder sig

Fasten før påske starter ved askeonsdag. Aske relaterer sig til, at vi brænder sidste års palmekvist, som vi fik udleveret på palmesøndag, og siden har opbevaret i vores hjem. Palmen står da i denne forbindelse for verdens glamour og blændværk. På askeonsdag brændes den, og idet der slæses et kors på panden med asken siges ordene ”således forgår alverdens herlighed” Denne proces indikerer en bevidstgørelse om at trække sin opmærksomhed væk fra den ydre illusoriske front, vendende sig mod den indre sandheds kærligheds kilde, som vores indre Kristus er.

Påskan er, efterfølgende med sine 40 dages faste, en proces der lidt efter lidt udfolder sig. De seks faste søndage, palmesøndag inklusiv, er svøbt ind i den violette farve. Den rensende og mest åndelige anstrengelses farve. Vi er hermed forbundet i en individuel psykisk forberedelse og renselsesproces med selve klodens renselsesproces. Farven afspejler dermed den specielle vibration, som er til stede i faste perioden. De mottoer, arbejds motiver eller kristne meditations praksisser om man vil, der er tilknyttet disse søndage, hjælper yderligere til den klargørelses proces, der skal til for fuldt at få udbytte af påskan.

Palmesøndag - en konfrontation af illusionens blændværk

På palmesøndag velsignes palmekviste i kirken, og vi hylder Herrens

indtog i Jerusalem med palmesving. Men det speciel konfronterende ved denne dag er princippet om, at den ene dag hyldes et menneske som en konge, for den næste dag at blive korsfæstet som en forræder. På den måde peger palmesøndag, som palmekvisten, i retning af dualiteten, eller nærmere, mod menneskets emotionelle svingninger. Det indre balancepunkt mellem plus og minus, succes og fiasko, bliver her for alvor givet som en forudsætning, for at kunne drage ind i påskens mysterier.

En skiften fra sympati til antipati, Mod en tilstand af at kunne rumme livets modsætninger, og en fremelskelse af en ”forståelsens ånd” mod os selv og vore medmennesker.

Skærtorsdag – indstiftelsen af den hellige nadver

Når vi kommer til denne dag fejrer vi, at Kristus transformerede til den ydre verden, en mulighed for at komme ind i en intim, og i den dybeste betydning, i en direkte kontakt med Herren Kristus selv. Det kan være svært at komme til en fuld forståelse af nadverens sakramente, og hvordan Herren kan komme tilstede overalt på jordkloden på én gang, gennem denne magisk forvandlings proces som transformationen af vin og brød er.

En magisk proces som sikrer, at Herren kan bevare et nærvær helt ned på det fysiske plan og udgyde sin kraft direkte i vor personlighed. Det kan unægteligt være overvældende at vide, at når brød og vin konsekres, så sker det ved, at det guddommelige liv lyner gennem et rør, som er fremstillet over elementerne. Et guddommeligt liv som strømmer fra 2. logos via Kristus til elementerne. Når sakramentet modtages, trækkes en linje af guddommelig levende ild, der kommer direkte og ubrudt fra Kristus ind i modtageren. Ilden er dobbelt; fra Kristus, verdenslæreren og fra sønnen eller den 2. person i guddommen. Virkningen efter indtagelsen er, at vi er blevet til strålende sole og et mægtigt center for en guddommelige magts udstråling ud i verden. Vi er ikke mindre end blevet en kolossal manifestation af en højere magt på et lavere plan. Vi er et virksomt medlem i Kristi mystiske legeme.

Men ikke alene er det Kristi offer ned i materien, i brødet og vinen, vi ihukommer skærtorsdag. Det er også den endnu større pendant til Kristi offer, nemlig 2. logos kosmiske handling som er den store nedstigning i materien, hvorved han skabte, forsat skaber, og altid vil fortsætte med at genskabe alle ting.

Skærtorsdag - gravlægningen, den kosmiske død

På skærtorsdagen bæres det hellige sakramente ud i en gravprocession, og lægges i graven.

*Da ånden forlod de himmelske regioner
for at søge visdom, legemliggjorte
den sig i stoffet og døde.*

Den kunne ikke længere være sit eget åndelige liv.

At vi på vor vandring gennem livet opholder os i den store “materiens grav”, den store illusion hvor dødens princip hersker, er ikke alene vort lod, men også den vandring der fører til den store befrielse, eller ud af det mørke af hvilket vi med et kristent ord skal “frelses”. I graven hersker adskilthedstilstanden, som vidner om, at livet der sænkede sig ned i formens verden, identificerede sig med disse former. Konsekvensen er, at vi nu ser os selv som et adskilt væsen, som dermed har glemt den totale helhed. Den indre voksende Kristus kraft, det lys i mørket som vi kan søge ind til, bringer os varme, og tænder os med længslen om at blive forenet med dette totale princip i vort eget indre. En indre kraftkilde som peger i retning af, at vi skal vikle os ud af modsætningsprincipperne plus og minus kræfterne, for og imod, for på mystisk måde at blive personligheds neutrale, hvor formen kun bliver et tjenende redskab for en bagvedliggende hensigt.

Kristus har forladt korset, og bliver nu synlig for os i graven. Hans tilstedeværelse bringer balance i vort indre, og vi kommer i stærkere og stærkere kontakt med vort inderste livsprincip. Sjælens overstråling kan mere og mere komme til, og lærer os at virke nede i begrænsningen, at kunne arbejde i materien, men samtidig ubunden af materiens begrænsning.

Det som ikke vil Gud, forvandles i graven, som i en smeltedigel hvor kampordet ofte er “det jeg vil, gør jeg ikke, men det jeg hader, gør jeg” (romerne 7:15). At kunne rumme den indre konflikt mellem ånd og stof, og skabe et parallelløb mellem en indre fred og en ydre aktivitet; at kunne tage et livtag og en omfavelse med livet, som indleder et ægteskabeligt samarbejde på godt og ondt, ånd og stof imellem; at kunne være objektiv, og blive i stand til at forholde sig til sin modstander, kan blot være nogle af de konfrontationer graven peger frem imod.

En total forvandling finder sted i det vi kalder de tre dage i graven. Det

må det være, for næste gang menneskesønnen træder frem, er det som et forklaret væsen, som via de forvandlingsprocesser der er forgået i dets væsens dyb, nu har en suveræn kontrol over naturens kræfter. Et menneske dør den lavere naturs død på korset, for at kunne genopstå ved hjælp af den indre iboende Kristus, og påskemorgen fremtræder det i et forklaret lyslegeme.

Langfredag – når himmelsk tid rører jordisk tid og bliver højtid

Langfredagen fortsætter skærtorsdagens kosmiske drama, som skildrede en nedstigning i materien eller stoffet. Dette drama afsløres specielt i dagens tjeneste, ”Korsets hyldning”.

Korsfæstelsen og Kristi kors bliver i denne sammenhæng eksponenter for Guds evige offer, idet Gud sænker sig i naturens formaspekt, og bliver således den indre iboende Gud såvel som den ophøjede Gud. Ved hver nadverkonsekration lader Kristus sig nedsænke, og med en del af ham selv lader han sig atter en gang korsfæste i den lavere materie, brødet og vinen. Ligeledes oplever vi langfredag, at den større pendant til Kristus, den Kosmiske Kristus, Sønnen i treenigheden, er det guddommelige liv, der er korsfæstet i rum. Det er åndens offer på materiens eller formens kors, for at vi kan leve. I mindre målestok kan vi udtrykke, at vi i vor livs vandring, også til stadighed tager del i korsfæstelsen, idet vi også er fæstet og fastspændt på dette erfaringernes og materiens kors.

Langfredagen og Den Kosmiske Moder

At passere gennem Langfredagen, er ligeledes at passere gennem et af de stærkeste og dybeste aspekter i årskredsløbet. Den rensende og alt absorberende kraft kulminerer, og i kirken opleves en total tomhed. Der er ingenting på alteret, tabernaklet er tomt, og døren står åben. Vi kan blot skue ind i denne uendelige tomhed. Sløret er revet itu, og den altoverskyggende Kristus er for en tid trådt til side. Det er, som alt i kirkerummet står stille. Det er essensen af renhed, og at opholde sig i kirkerummet bliver i sandhed at opleve stilhedens røst. En tilstand der viser hen mod Den Kosmiske Moder, hende der er den bagvedliggende kraft, som alt vokser ud af. På langfredagen er hovedvægten ikke lagt på sansningen og registreringen af formerne i den konkrete fysiske verden, men snarere på den tjenende substans som rækker byggestene til at danne form. Det er en fokusering på Den Kosmiske Moder, som er

en væsensside af den guddom som skaber vor klode, og som bygger ud af denne moderens tjenende substans. Hun er årsag til at al form opstår. Reducerer vi al form, så kommer vi til urmodersubstansen, som altid omslutter. Ud af denne substans bliver der derved skabt dynamikker og frigivet kræfter, til at stimulere de vækstprocesser i os selv, som i sidste ender fører os ud af gravens mørke.

På langfredagen bliver der gjort en bevidst indsats for at træde ind i Marias rum og nærværelse, for der at have et direkte møde med hende.

Mentalt kan det være svært, måske umuligt, at komme tæt på denne moder. For hun er bag al form, og da enhver tanke vi gør for at forstå Maria, skaber form, har vi derved allerede distanceret os fra denne urkraft. At blive så jomfruelige i os selv, at vi formår at vibrere os ind i denne hellige tilstand på langfredagen, er udfordringen. En udfordring til at søge den tilstand, og det sted, hvor ud fra den sejrende Kristus opstår.

Påskelørdag

Påskelørdagens tjenester og tolkning vil jeg, i denne sammenhæng, tillade mig ikke at gå dybt ind i. Jeg vil blot fremhæve den gamle tempelceremoni, som LKK viderefører på denne dag, ildens velsignelse. En ild, tændt direkte fra solen, tages ind i kirken, velsignes og magnetiseres. Denne ild bringes derefter videre ind i kirken, som stadig er indhyllet i gravens mørke, for at oplyse den, og for at tænde påskelyset. Det visdoms lys, hvorfra alle lys i kirken tændes de næste 40 dage, vidner om Kristi opstandelse. Traditionen lærer os, at i de 40 dage efter påske frem mod himmelfarten, indstrømmer der en særlig buddhisk kraft. En oplysning af intuitionel karakter hvor Verdenslæreren specielt underviser os i disse 40 dage.

Påskesøndag - "Han er opstanden, i det indre som i det ydre"

*Længe gjorde jeg modstand,
endelig gav jeg op.
Da den gamle person blev til støv,
hilste en ny dagen.*

Opstandelsen er retningsgivende mod det broder/søsterskab, hvor vi er befriet for adskilthedens og hadets snærende bånd. En bevidstheds tilstand hvor vi giver afkald på formaspektet, og identificerer os med vort

udødelige, altid nærværende guddommelige livs- og Kristusaspekt.

Da jeg til en opstandelses messe oplevede kraften fra den sejrende Kristus, belivede den på én gang en altoverskyggende boblende glæde, og en stor ærefrygt over at være i besiddelse af forbindelsen til en så mægtig og alt besejrende kraft. At kunne rumme og være den fulde styrke af denne sejrende Kristus kraft, har jeg dog ingen illusion om. Men jeg tror derimod, at den kraft, hjælp og barmhjertighed, vi har brug for, er meget nærmere, end vi er klar over. Den vil komme i rigt mål til os, når vil kalder på den. Vi skal give plads for den, og måske sværest af alt – turde overgive os til den, og derefter leve et liv i vor Kristi natur. For det er den opstandne Kristus vi tjener, både den indre og den ydre. For som han kan ofre sig på tusinde andre, så tror jeg også på, at han ikke vil lade et eneste af sine børn i stikken, men altid er parat med en hjælpende hånd i medgang, som i modgang. Det er næsten for godt til at være sandt, men konsekvensen af påskesøndags opstandelses glædebudskabet taler sit tydelige sprog. Der er lys – ikke alene forenden af tunnelen – men også her og nu.

NYT FRA HELLIGÅNDSKIRKENS MENIGHEDSRÅD

Årsmøde 2006 den 26. februar, kl. 13.00

Vi indbyder hermed til ordinært årsmøde fastelavnssøndag d. 26. februar kl. 13.00 – efter messen og kaffen. Dagsorden ifølge vedtægterne.

Foredrag den 22. april, kl. 19.00

Kirkens tjenester har flere formål, de kan appellere til deltageres følelser, inspirere deres tanker og styrke dem i deres åndelige udvikling. Men tjenesterne har yderligere en vigtig funktion, nemlig som kanal og transformator af åndelig kraft, der spredes ud over verden.

Aftenens foredragsholder Jan Kvistborg, Ålborg, vil især lægge vægt på, hvordan det sidste fungerer, og fortælle, hvordan deltagerne bevidst kan samarbejde med englenerne om at få det størst mulig udbytte af den guddommelige kraftnedstrømning.

NYT FRA FORENINGEN LIBERAL KATOLSK KIRKE I DANMARK

Generalforsamling 2006 den 23. april, kl. 13.00

Bestyrelsen vil hermed indbyde til ordinær generalforsamling i Helligåndskirken, København søndag efter påske, d. 23. april kl. 13.00, efter messen og kaffen. Dagsorden efter vedtægterne.

PROGRAM FOR FEBRUAR-APRIL

Sankt Gabriels Kirke, Århus

Alle tjenesterne finder sted i Sankt Gabriels Kirke, Lysets Hus, Posthus-smøgen 11C, 8000 Århus C

Alle tjenesterne begynder kl. 11.00

Sønd. 12. februar	Vor Frue tjeneste, messe og helbredelsestjeneste, søndag septuagesima
Sønd. 12. marts	Vor Frue tjeneste, messe og helbredelsestjeneste, 2. søndag i fasten
Torsd. 13. april	Vor Frue tjeneste, messe m. konsekration af olierne og helbredelsestjeneste, skærtorsdag

Sankt Maria Kirken, Aalborg

Alle tjenesterne finder sted i Sankt Maria Kirken, Engvej 8, 9400 Nørresundby

Alle tjenesterne begynder kl. 11.00

Sønd. 5. februar	Messe og helbredelsestjeneste, kyndelmisse
Sønd. 26. marts	Messe og helbredelsestjeneste, søndag i oktaven for vor Frues bebudelse.
Sønd. 16. april	Messe og helbredelsestjeneste, Påskesøndag

Helligåndskirken, København

Alle tjenesterne finder sted i Helligåndskirken, Teosofisk Fellowship/
Heart Flow, Sankt Peders Stræde 27 B, 3., 1453 København K

Lørdage kl. 19.00 – Søndage kl. 11.00

Lørd. 28. januar Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse

Sønd. 29. januar Sangmesse, forklarelsen på bjerget

Lørd. 11. februar Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse

Sønd. 12. februar Sangmesse, søndag septuagesima

Lørd. 25. februar Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse

Sønd. 26. februar Sangmesse, søndag quinquagesima.

[Årsmøde i Helligåndskirken](#)

Lørd. 11. marts Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse

Sønd. 12. marts Sangmesse, 2. søndag i fasten

Lørd. 25. marts Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse

Sønd. 26. marts Sangmesse, vor Frues bebudelse

Lørd. 8. april Helbredelsestjeneste & sakramental velsignelse

Sønd. 9. april Sangmesse, palmesøndag

Lørd. 22. april Messens okkulte funktion v. Jan Kvistborg

Sønd. 23. april Sangmesse, 1. søndag efter påske

[Generalforsamling i LKK i Danmark](#)

Sanctus udgives af foreningen liberal katolsk kirke i Danmark. Indlæg sendes til Kenneth Christensen, Egegårdsparken 5, Himmelev, 4000 Roskilde — eller e-mail: kenneth@lcc.cc.